

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA UPRAVA ZA ZAŠTITU I SPAŠAVANJE

N A C R T

PRIJEDLOG ZAKONA O KRITIČNIM INFRASTRUKTURAMA
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

Zagreb, ožujak 2013.

I. USTAVNA OSNOVA DONOŠENJA ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavaka 1. i 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj: 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Kritične nacionalne infrastrukture su sustavi, mreže i objekti od nacionalne važnosti čiji prekid djelovanja ili prekid isporuke roba ili usluga može imati ozbiljne posljedice na nacionalnu sigurnost, zdravlje i živote ljudi, imovinu i okoliš, sigurnost i ekonomsku stabilnost i neprekidno funkcioniranje vlasti.

Kritične infrastrukture u Republici Hrvatskoj nisu definirane niti je procijenjena potreba njihove zaštite i osiguranja kontinuiranog djelovanja u Republici Hrvatskoj u svim, a osobito u izvanrednim situacijama.

Stoga se ovim Zakonom u zakonodavstvo Republike Hrvatske preuzima pravna stečevina Europske unije sadržana u Direktivi Vijeća 2008/114/EC od 8. prosinca 2008. o identifikaciji i određivanju europskih kritičnih infrastrukture i procjeni potrebe za unaprjeđenjem njihove zaštite (SL L 345/75, 23.12. 2008.) i usklađuje nacionalno zakonodavstvo s navedenim propisom Europske unije. Direktiva se primjenjuje u državama članicama Europske unije od 12. siječnja 2011. godine u sektorima energije i prometa, s perspektivom proširenja primjene i na druge sektore kritičnih infrastrukture.

Ovim Zakonom stvorit će se normativni okvir za definiranje kritičnih infrastrukture čime će podići razina sigurnosti djelovanja kritičnih infrastrukture. Uz navedeno, definiranje sektora kritičnih infrastrukture na najvišoj razini osigurava da ovi sektori u planiranju razvoja dobiju potrebnu pozornost te se osigurava razvoj i osiguranje funkcioniranja društva u cjelini, kratkoročno i dugoročno.

Ovim Zakonom uređuju se prava, ovlasti i obveze Vlade Republike Hrvatske i središnjih tijela državne uprave, ovlasti, prava i obveze vlasnika i upravitelja kritičnih infrastrukture u identifikaciji, određivanju i zaštiti nacionalnih kritičnih infrastrukture te osiguranju njihova neprekidnog djelovanja. Posebno se definira potreba njihove zaštite od svih vrsta prijetnji, od prirodnih i antropogenih katastrofa do prijetnji terorističkog djelovanja prema mrežama objektima i sustavima kritičnih infrastrukture.

Republika Hrvatska danom pristupanja u punopravno članstvo u Europskoj uniji preuzima obvezu određivanja europskih kritičnih infrastrukture na teritoriju Republike Hrvatske i ima mogućnost određivanja i zaštite kritičnih infrastrukture od interesa za Republiku Hrvatsku koje se nalaze na teritoriju drugih država članica, a države članice Europske unije imaju pravo zahtijevati određivanje europskih kritičnih infrastrukture, mreža i sustava na teritoriju Republike Hrvatske.

Radi toga će se ovim Zakonom na nacionalnoj razini definirati način određivanja i zaštite kritičnih infrastrukture te zatim osigurati zaštitu i kontinuitet djelovanja europskih kritičnih infrastrukture.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona u državnom proračunu nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva.

IV. OBRAZLOŽENJE RAZLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Obzirom da se ovim Zakonom u zakonodavstvo Republike Hrvatske preuzima pravna stečevina Europske unije sadržana u Direktivi Vijeća 2008/114/EC od 8. prosinca 2008. o identifikaciji i određivanju europskih kritičnih infrastruktura i procjeni potrebe za unaprjeđenjem njihove zaštite (SL L 345/75, 23.12. 2008.) i usklađuje se nacionalno zakonodavstvo s navedenim propisom Europske unije, temeljem članka 161. stavka 1. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj 71/00, 129/00, 117/01, 41/02, 91/03, 58/04, 39/08, 86/08, 81/12 i 113/12) predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O KRITIČNIM INFRASTRUKTURAMA

1. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuju se nacionalne i europske kritične infrastrukture, sektori nacionalnih kritičnih infrastrukture, upravljanje kritičnim infrastrukturama, izrada Analize rizika, Sigurnosni plan vlasnika/upravitelja, sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu, postupanje sa osjetljivim i klasificiranim podacima te nadzor nad provedbom ovog Zakona.

(2) Ovim se Zakonom u zakonodavstvo Republike Hrvatske preuzima pravna stečevina Europske unije sadržana u Direktivi Vijeća 2008/114/EC od 8. prosinca 2008. o identifikaciji i određivanju europskih kritičnih infrastrukture i procjeni potrebe za unaprjeđenjem njihove zaštite (SL L 345/75, 23.12. 2008.)

Članak 2.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. Analiza rizika označava razmatranje mogućih scenarija prijetnji kako bi se ocijenile ranjivosti i mogući učinak poremećaja u radu kritične infrastrukture ili njenoga uništenja.
2. Europska kritična infrastruktura označava kritičnu infrastrukturu koja je od interesa za najmanje dvije države članice, ili jednu državu članicu, a nalazi se na teritoriju druge države članice.
3. Međusektorska mjerila označavaju skup općih mjerila na temelju kojih se procjenjuje rizik za pojedine sustave i mreže kritičnih infrastrukture u svim sektorima.
4. Osjetljivi podaci su podaci o kritičnoj infrastrukturi koji su sukladno posebnom propisu označeni kao klasificirani podaci.
5. Kontaktna točka je središnje tijelo državne uprave koje u ime države provodi komunikaciju s nadležnim tijelima Europske unije i drugih država u cilju razmjene informacija o kritičnim infrastrukturama i provedbe utvrđenih aktivnosti u njihovoj zaštiti i osiguranju neprekidnog djelovanja.
6. Sektorska mjerila označavaju skup specifičnih mjerila na temelju kojih se procjenjuje rizik za sustave i mreže kritičnih infrastrukture u pojedinom sektoru.
7. Sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu je osoba koja djeluje za pitanja vezana uz zaštitu kritične infrastrukture između vlasnika/upravitelja i središnjih tijela državne uprave nadležnih za pojedini sektor kritične infrastrukture.
8. Sigurnosni plan vlasnika/upravitelja označava plan koji osigurava povjerljivost, cjelovitost i raspoloživost organizacijskih, kadrovskih, materijalnih, informacijsko - komunikacijskih i drugih rješenja te stalnih i stupnjevanih sigurnosnih mjera potrebnih za neprekidno funkcioniranje kritične infrastrukture.
9. Upravljanje kritičnom infrastrukturom je osiguravanje uvjeta za rad i kontinuirano djelovanje kritične infrastrukture.
10. Vlasnici/upravitelji su pravne osobe odgovorne za upravljanje kritičnom infrastrukturom.
11. Zaštita kritične infrastrukture označava aktivnosti koje imaju za cilj osigurati funkcionalnost, neprekidno djelovanje i isporuku usluga/roba kritične infrastrukture te spriječiti ugrožavanje kritične infrastrukture.

II. NACIONALNE KRITIČNE INFRASTRUKTURE

Članak 3.

Nacionalne kritične infrastrukture su sustavi, mreže i objekti od nacionalne važnosti čiji prekid djelovanja ili prekid isporuke roba ili usluga može imati ozbiljne posljedice na nacionalnu sigurnost, zdravlje i živote ljudi, imovinu i okoliš, sigurnost i ekonomsku stabilnost i neprekidno funkcioniranje vlasti.

Članak 4.

(1) Sektori nacionalnih kritičnih infrastrukture mogu biti naročito:

- energetika (proizvodnja, uključivo akumulacije i brane, prijenos, skladištenje, transport energenata i energije, sustavi za distribuciju)
- komunikacijska i informacijska tehnologija (elektroničke komunikacije, prijenos podataka, informacijski sustavi, pružanje audio i audiovizualnih medijskih usluga)
- promet (cestovni, željeznički, zračni, pomorski i promet unutarnjim plovnim putovima)
- zdravstvo (zdravstvena zaštita, proizvodnja, promet i nadzor nad lijekovima)
- vodno gospodarstvo (regulacijske i zaštitne vodne građevine i komunalne vodne građevine)
- hrana (proizvodnja i opskrba hranom i sustav sigurnosti hrane, robne zalihe)
- financije (bankarstvo, burze, investicije, sustavi osiguranja i plaćanja)
- proizvodnja, skladištenje i prijevoz opasnih tvari (kemijski, biološki, radiološki i nuklearni materijali)
- javne službe (osiguranje javnog reda i mira, zaštita i spašavanje, hitna medicinska pomoć)
- nacionalni spomenici i vrijednosti.

(2) Pored sektora navedenih u stavku 1. ovog Zakona, Vlada Republike Hrvatske može odlukom odrediti kritične infrastrukture i iz drugih sektora.

Članak 5.

(1) Vlada Republike Hrvatske posebnom odlukom određuje sektore iz kojih središnja tijela državne uprave identificiraju pojedine nacionalne kritične infrastrukture, radi osiguranja cjelovitog djelovanja na zaštiti i smanjenju negativnih učinaka u slučaju ugroze kritičnih infrastrukture, na prijedlog središnjeg tijela državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštite i spašavanja te određuje listu redoslijeda sektora kritičnih infrastrukture zbog njihova značaja za opće funkcioniranje zemlje (rangiranje sektora kritičnih infrastrukture zbog njihove kritičnosti) i zaštitu kritičnih infrastrukture na državnoj razini.

(2) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog nadležnih središnjih tijela državne uprave, posebnom odlukom potvrđuje identificirane kritične infrastrukture.

Članak 6.

(1) Središnje tijelo državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštite i spašavanja, u suradnji s nadležnim središnjim tijelima državne uprave iz čijeg djelokruga je pojedina kritična infrastruktura, redovito prati, procjenjuje ugroze i predlaže operativne i druge mjere za procjenjivanje kritičnosti i potrebe prijedloga mjera za upravljanje i zaštitu kritičnih infrastrukture.

(2) Središnje tijelo državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštite i spašavanja jednom godišnje podnosi izvješće Vladi Republike Hrvatske o broju nacionalnih kritičnih infrastruktura po sektoru i njihovoj kritičnosti te provedbi mjera zaštite kritičnih infrastruktura.

Članak 7.

(1) Središnja tijela državne uprave u suradnji s nadležnim regulatornim agencijama odgovorna su u okviru svog djelokruga za identifikaciju (određivanje) pojedinih sustava ili njihovih dijelova kao nacionalnih kritičnih infrastruktura, osiguranje upravljanja kritičnim infrastrukturama i njihovu zaštitu.

(2) Čelnik središnjeg tijela državne uprave iz stavka 1. ovog članka donosi odluku o određivanju nacionalne kritične infrastrukture na temelju odluke Vlade Republike Hrvatske o potvrđivanju identificirane kritične infrastrukture iz članka 5. stavka 2. ovog Zakona te je dostavlja na provedbu vlasniku/upravitelju tih infrastruktura i središnjem tijelu državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštite i spašavanja.

(3) Vlasnici/upravitelji identificiranih (određenih) kritičnih infrastruktura izravno su odgovorni za upravljanje i zaštitu kritičnih infrastruktura u svim uvjetima.

Članak 8.

(1) Kriteriji za određivanje pojedine mreže, sustava i objekata nacionalnom kritičnom infrastrukturu predstavljaju klasificirani podatak i označavaju se odgovarajućim stupnjem tajnosti sukladno posebnim propisima o tajnosti podataka.

III. ANALIZA RIZIKA ZA IDENTIFIKACIJU KRITIČNIH INFRASTRUKTURA

Članak 9.

(1) Analizom rizika utvrđuju se ukupni učinci prekida rada kritične infrastrukture, a provodi se uz poštovanje međusektorskih i sektorskih mjerila.

(2) Međusektorska mjerila se primjenjuju u analizi rizika svih kritičnih infrastruktura prema sljedećem redoslijedu i uključuju:

1. ljudske gubitke (procjenjuje se mogući broj smrtno stradalih ili ozlijeđenih zbog prekida rada pojedine kritične infrastrukture)
2. gospodarske gubitke (procjenjuju se s obzirom na značaj gospodarskoga gubitka i/ili srozavanje kakvoće proizvoda ili usluga, uključivo i moguće učinke na okoliš)
3. utjecaj na javnost (koji se procjenjuje obzirom na utjecaj na povjerenje javnosti, tjelesne patnje i remećenje svakodnevnog života, uključivo i gubitak osnovnih te javnih usluga).

(3) Sektorska mjerila određuju nadležna središnja tijela državne uprave u suradnji s regulatornim agencijama i strukovnim udruženjima za svaki pojedini sektor.

Članak 10.

(1) Središnja tijela državne uprave, u suradnji s nadležnim regulatornim agencijama, izrađuju analize rizika i sektorske planove osiguranja rada kritičnih infrastruktura sa osiguranjem isporuke roba/usluga za sektorske kritične infrastrukture iz svog djelokruga.

(2) Središnja tijela državne uprave surađuju s nadležnim regulatornim agencijama kod izrade analiza rizika i planova osiguranja rada kritičnih infrastruktura, a pri tome uzimaju u obzir

postojeće sektorske procjene ugroženosti i planove nastavka rada za pojedini sektor izrađene na temelju drugih sektorskih propisa koji obuhvaćaju ovim zakonom utvrđene rizike, ako oni mogu u potpunosti nadomjestiti analize rizika i planove osiguranja rada kritičnih infrastruktura.

(3) Pri procjenjivanju rizika i potrebnog stupnja zaštite mora se uzeti u obzir i djelovanje pojedinog sektora ili mreže kritične infrastrukture na druge kritične infrastrukture te osigurati razmjenu podataka potrebnih za izradu analiza rizika.

Članak 11.

(1) Vlasnici/upravitelji pojedine kritične infrastrukture dužni su izraditi analizu rizika, kao podlogu za izradu Sigurnosnog plana temeljem mjerila iz članka 9. ovog Zakona.

(2) U izradi analiza rizika vlasnici/upravitelji surađuju sa središnjim tijelima državne uprave u čijem je djelokrugu kritična infrastruktura, nadležnim regulatornim agencijama i središnjim tijelom državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštite i spašavanja.

(3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštite i spašavanja, u suradnji sa središnjim tijelima državne uprave nadležnima za poslove gospodarstva, prometa, zdravlja, financija, poljoprivrede, unutarnjih poslova i obrane, donijet će Pravilnik o metodologiji za izradu analize rizika poslovanja kritičnih infrastruktura.

IV. SIGURNOSNI PLAN VLASNIKA/UPRAVITELJA

Članak 12.

(1) Vlasnici/upravitelji kritičnih infrastruktura dužni su izraditi Sigurnosni plan vlasnika/upravitelja koji obuhvaća mjere zaštite i osiguranja nastavka poslovanja kritične infrastrukture i isporuke usluga/roba. Rok za izradu Sigurnosnih planova vlasnika/upravitelja je 6 mjeseci od zaprimanja akta nadležnog središnjeg tijela kojim su određeni kao nacionalna kritična infrastruktura.

(2) Sigurnosni plan vlasnika/upravitelja mogu zamijeniti postojeći jednakovrijedni dokumenti izrađeni na temelju drugih sektorskih propisa. Središnje tijelo državne uprave u čijem se djelokrugu nalazi kritična infrastruktura iz stavka 1. ovog članka utvrđuje jednakovrijednost dokumenata izrađenih na temelju drugih sektorskih propisa.

Članak 13.

(1) Vlasnici/upravitelji kritične infrastrukture dužni su donijeti Sigurnosni plan uz pribavljenu prethodnu suglasnost središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu kritična infrastruktura. U procesu izdavanja suglasnosti nadležna središnja tijela državne uprave dužna su u suradnji sa nadležnim regulatornim agencijama utvrditi da li je Sigurnosni plan izrađen uz poštivanje međusektorskih i sektorskih mjerila.

(2) Sigurnosni plan vlasnika/upravitelja kritičnih infrastruktura dio je poslovnog plana pravne osobe i nije javno dostupan.

(3) Sigurnosni plan vlasnika/upravitelja kritičnih infrastruktura obuhvaća najmanje:

1. identifikaciju važnih dijelova ili objekata mreže
2. provedbu analize rizika temeljene na scenarijima velikih prijetnji, ranjivosti svakog objekta, sustava, mreža i funkcionalnosti i mogućim posljedicama u redovnom radu te u slučaju prestanka rada/korištenja kritične infrastrukture, uključivo i rizik od napuštanja lokacije kritične infrastrukture.

3. identifikaciju, odabir i određivanje svih potrebnih mjera i postupaka za smanjenje ranjivosti i osiguranje djelovanja svih utvrđenih kritičnih dijelova ili objekata mreže ili sustava, uz razlikovanje sljedećih mjera:

- stalnih sigurnosnih mjera i postupaka (tehničkih, organizacijskih, komunikacijskih mjera i mjera i postupaka ranog upozoravanja i jačanja svijesti) koje određuju neizbježne troškove u sigurnosti i kontinuirano se primjenjuju
- stupnjevanih sigurnosnih mjera koje se aktiviraju ovisno o narastanju prijetnji.

(4) Sigurnosni planovi se preispituju unutar godine dana od imenovanja kritične infrastrukture, a redovito jednom godišnje.

V. SIGURNOSNI KOORDINATOR ZA KRITIČNU INFRASTRUKTURU

Članak 14.

(1) Središnja tijela državne uprave određuju sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu i njegovog zamjenika za svaki sektor kritične infrastrukture iz svog djelokruga.

(2) Vlasnici/upravitelji kritičnih infrastrukture dužni su odrediti sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu koji je u provedbi zaštite kritične infrastrukture odgovoran za komunikaciju u sigurnosnim pitanjima između vlasnika/upravitelja i nadležnog središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu kritična infrastruktura, kako bi se osigurala zaštita i kontinuitet rada kritične infrastrukture.

VI. EUROPSKE KRITIČNE INFRASTRUKTURE

Članak 15.

(1) Europske kritične infrastrukture su infrastrukture koje su od interesa za najmanje dvije države članice, ili jednu državu članicu, a nalaze se na teritoriju druge države članice.

(2) Europske kritične infrastrukture mogu se odrediti u sektorima koje određuje Europska komisija.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovog članka, Europsku kritičnu infrastrukturu na području Republike Hrvatske, na prijedlog središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu pojedini sektor kritičnih infrastrukture, određuje Vlada Republike Hrvatske, na zahtjev i u suglasnosti sa zainteresiranim državama članicama Europske unije te obavještuje zainteresirane države članice o određivanju europske kritične infrastrukture na području Republike Hrvatske.

(4) Podaci vezani uz određivanje pojedine kritične infrastrukture europskom kritičnom infrastrukturom predstavljaju klasificirani podatak i označavaju se odgovarajućim stupnjem tajnosti. Kriterije za određivanje stupnjeva tajnosti tih podataka propisuje odlukom Vlada Republike Hrvatske.

(5) Središnja tijela državne uprave o odluci Vlade Republike Hrvatske iz stavka 3. ovog članka obavještavaju vlasnike/upravitelje kritičnih infrastrukture iz svog djelokruga i nadležne regulatorne agencije.

(6) Ako se kritična infrastruktura od značaja za Republiku Hrvatsku nalazi na području druge države članice Europske unije, Vlada Republike Hrvatske predlaže nadležnom tijelu te države određivanje europske kritične infrastrukture.

(7) Ako država članica na čijem teritoriju se nalazi kritična infrastruktura ne prihvati prijedlog Republike Hrvatske, Vlada Republike Hrvatske o tome obavještava Europsku komisiju i traži njeno uključivanje.

(8) U određivanju europske kritične infrastrukture u Republici Hrvatskoj primjenjuju se odredbe ovog Zakona koje se odnose na određivanje nacionalne kritične infrastrukture te sektorska i međusektorska mjerila iz ovog Zakona, uz osiguranje sudjelovanja ovlaštenih predstavnika zainteresiranih država članica.

Članak 16.

Europske kritične infrastrukture na području Republike Hrvatske štite se na isti način kao i nacionalne kritične infrastrukture, osim ako je uredbama Europske unije to pitanje drugačije uređeno.

Članak 17.

(1) Vlada Republike Hrvatske usvaja godišnje izvješće o broju europskih kritičnih infrastrukture po sektoru i broju zainteresiranih država koje ovise o svakoj određenoj kritičnoj infrastrukturi, na prijedlog središnjeg tijela državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštite i spašavanja koje objedinjava izvješća svih središnjih tijela državne uprave u kojima su određene europske kritične infrastrukture.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovog članka dostavlja se Europskoj komisiji i zainteresiranim državama koje ovise o određenim kritičnim infrastrukturama.

(3) Vlada Republike Hrvatske svake dvije godine dostavlja Europskoj komisiji sažetak općih podataka o vrstama opasnosti, prijetnjama i slabostima utvrđenim u svakom sektoru u kojem je u Republici Hrvatskoj utvrđena europska kritična infrastruktura.

(4) Izvješće iz stavka 1. i sažetak iz stavka 3. ovog članka predstavljaju klasificirani podatak i označavaju se odgovarajućim stupnjem tajnosti.

Članak 18.

(1) Kontaktna točka za potrebe razmjene informacija i koordiniranje aktivnosti u vezi s europskim kritičnim infrastrukturama sa drugim državama članicama i tijelima Europske unije je središnje tijelo državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštite i spašavanja.

(2) Razmjena informacija o europskim kritičnim infrastrukturama putem kontaktnih točaka država članica ne isključuje prava i obveze drugih središnjih tijela državne uprave za razmjenu informacija, znanja i iskustava sa srodnim tijelima drugih država.

VII. POSTUPANJE SA OSJETLJIVIM PODACIMA

Članak 19.

Postupanje sa osjetljivim podacima o nacionalnoj i europskoj kritičnoj infrastrukturi odvija se sukladno posebnim propisima iz područja informacijske sigurnosti te međunarodnim ugovorima. Osim podataka koji sukladno ovom Zakonu predstavljaju klasificirani podatak i označavaju se odgovarajućim stupnjem tajnosti, u području zaštite kritičnih infrastrukture klasificirat će se i drugi podaci povezani s pojedinom kritičnom infrastrukturom, ukoliko je klasificiranje takvog podatka potrebno radi zaštite vrijednosti štićenih propisom o tajnosti podataka.

VIII. NADZOR

Članak 20.

Inspekcijski nadzor nad provedbom ovog Zakona kod vlasnika/upravitelja kritičnih infrastruktura provode središnja tijela državne uprave u čijem su djelokrugu pojedine kritične infrastrukture te nadležne regulatorne agencije.

U inspekcijskom nadzoru inspektor nadzire osobe koje su obvezne provoditi mjere i aktivnosti iz ovog Zakona, ispunjavanje uvjeta i način rada nadziranih osoba, obavlja izravan uvid u opće i pojedinačne akte, te poduzima mjere određene ovim Zakonom.

Ako u inspekcijskom nadzoru inspektor utvrdi povredu odredbi ovoga Zakona, osobito odredbi članaka 11. - 14. ovog Zakona, ima pravo i obvezu nadziranoj osobi rješenjem narediti mjere za otklanjanje utvrđenih nepravilnosti s primjerenim rokom izvršenja.

Ako inspekcijskim nadzorom utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon, inspektor ima pravo i obvezu bez odgađanja:

- pokrenuti prekršajni postupak
- poduzeti druge mjere i izvršiti druge radnje koje je ovlašten poduzeti i izvršiti na temelju ovoga Zakona i posebnog propisa.

Ako tijekom inspekcijskog nadzora inspektor utvrdi da nije ovlašten izravno postupati, odmah će izvijestiti nadležno središnje tijelo državne uprave ili regulatornu agenciju te zatražiti pokretanje postupka i poduzimanje mjera u skladu s posebnim propisima.

Članak 21.

Radi osiguranja jedinstvenog pristupa analizi rizika kritičnih infrastruktura, nadzor nad primjenom međusektorskih mjerila iz članka 9. stavak 2. ovog Zakona kod svih sudionika provedbe Zakona provodi središnje tijelo državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštite i spašavanja, a nadzor kod vlasnika/upravitelja kritičnih infrastruktura nad primjenom sektorskih mjerila u analizi rizika iz članka 9. stavak 3. ovog Zakona, provode središnja tijela državne uprave i regulatorne agencije u sektoru iz svog djelokruga.

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 22.

(1) Novčanom kaznom od 500.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj vlasnik/upravitelj kritične infrastrukture ako:

- ne izradi Analizu rizika, kao podlogu za izradu Sigurnosnog plana temeljem mjerila iz članka 9. ovog Zakona (članak 11. stavak 1.)
- ne izradi i ne donese Sigurnosni plan vlasnika/upravitelja koji obuhvaća mjere zaštite i osiguranja nastavka poslovanja kritične infrastrukture i isporuke usluga/roba (članak 12. stavak 1. i članak 13. stavak 1.)
- ne odredi sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu (članak 14. stavak 2.)

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba vlasnika/upravitelja kritičnih infrastruktura.

XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 23.

Središnja tijela državne uprave dužna su u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona predložiti Vladi Republike Hrvatske kritične infrastrukture iz sektora iz njihovog djelokruga i razinu njihove kritičnosti.

Članak 24.

Čelnik središnjeg tijela državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštite i spašavanja donijet će pravilnik iz članka 11. stavka 3. ovoga Zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 25.

Čelnici središnjih tijela državne uprave dužni su donijeti sektorska mjerila iz ovog Zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 26.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 15., članka 16., članka 17. i članka 18. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo u Europskoj uniji.

O B R A Z L O Ž E N J E

Članak 1.

Ovim člankom uređuje se područje primjene Zakona o kritičnim infrastrukturama radi preuzimanja u zakonodavstvo Republike Hrvatske pravne stečevine Europske unije sadržane u Direktivi Vijeća o identifikaciji i određivanju europskih kritičnih infrastruktura i procjeni potrebe za unaprjeđenjem njihove zaštite, 2008/114/EC od 8. prosinca 2008. godine.

Članak 2.

U ovom članku definiraju se pojedini izrazi koji se koriste u smislu ovog Zakona.

Članak 3.

Ovim člankom definira se pojam nacionalnih kritičnih infrastruktura.

Članak 4.

Ovim člankom određuju se sektori nacionalnih kritičnih infrastruktura.

Članak 5.

Ovim člankom daje se ovlast Vladi Republike Hrvatske da osim u Zakonu navedenih sektora može definirati kritične infrastrukture i iz drugih sektora te se određuju državna tijela i druge pravne osobe koje su odgovorne za upravljanje i zaštitu kritičnih infrastruktura. Nadalje, daje se ovlast Vladi Republike Hrvatske da posebnim odlukama određuje sektore iz kojih središnja tijela državne uprave identificiraju pojedine nacionalne kritične infrastrukture i istovremeno određuje listu redoslijeda sektora kritičnih infrastruktura te potvrđuje identificirane kritične infrastrukture.

Članak 6.

Ovim člankom uređuje se nadležnost središnjeg tijela državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštiti i spašavanja za obavljanje poslove redovitog praćenja, procjenjivanja ugroze i predlaganja operativnih i drugih mjera za procjenjivanje kritičnosti i potrebe prijedloga mjera za upravljanje i zaštitu kritičnih infrastruktura i dostavu godišnjeg izvješća Vladi Republike Hrvatske o broju nacionalnih kritičnih infrastruktura po sektoru i njihovoj kritičnosti.

Članak 7.

Ovim člankom daje se ovlast središnjim tijelima državne uprave da u svom djelokrugu koordiniraju upravljanje i zaštitu kritičnih infrastruktura i daje ovlast čelniku tog središnjeg tijela državne uprave za donošenje odluke o određivanju nacionalne kritične infrastrukture.

Članak 8.

Ovim člankom uređuje se mogućnost klasificiranja kriterija za određivanje pojedine mreže, sustava i objekata nacionalnom kritičnom infrastrukturuom sukladno posebnim propisima o tajnosti podataka.

Članci 9. - 11.

Ovim člancima definiraju se osnovna mjerila za analizu rizika za pojedine kritične infrastrukture, navode međusektorska mjerila te daje ovlast središnjim tijelima da primjenjuju sektorska mjerila, razrađuje se primjena sektorskih mjerila, daje ovlast čelniku tijela u čijem su djelokrugu poslovi zaštiti i spašavanja za donošenje pravilnika o metodologiji za analizu rizika.

Članci 12. i 13.

Ovim člancima utvrđuje se obveza vlasnika i upravitelja kritičnih infrastruktura da izrađuju Sigurnosne planove kritičnih infrastruktura i definira sadržaj Sigurnosnog plana kritične infrastrukture.

Članak 14.

Ovim člankom se utvrđuje obveza određivanja sigurnosnog koordinatora u središnjim tijelima državne uprave i kod vlasnika ili upravitelja kritičnih infrastruktura.

Članci 15. – 18.

Ovim člancima propisuju se prava i obveze Republike Hrvatske u određivanju i zaštiti Europskih kritičnih infrastruktura, daju ovlasti Vladi Republike Hrvatske da određuje europske kritične infrastrukture i definira način suradnje sa drugim državama članicama i tijelima Europske unije.

Članak 19.

U ovom članku se određuje postupanje sa osjetljivim podacima nacionalnih i europskih kritičnih infrastruktura.

Članak 20.

Ovim člankom propisuje se da inspekcijski nadzor nad provedbom zaštite kritičnih infrastruktura provode središnja tijela državne uprave u čijem su djelokrugu pojedine kritične infrastrukture te nadležne regulatorne agencije te prava i ovlasti nadležnih inspektora.

Članak 21.

Ovim člankom uređuje se nadzor nad primjenom međusektorskih mjerila od strane središnjeg tijela državne uprave u čijem su djelokrugu poslovi zaštiti i spašavanja, a resornih središnjih tijela za nadzor nad primjenom sektorskih mjerila.

Članak 22.

Ovom odredbom propisuju se novčane kazne za prekršaj koji počini vlasnik/upravitelj kritične infrastrukture te odgovorna osoba vlasnika/upravitelja kritičnih infrastruktura za neizvršavanje obveza iz članka 11. do 14. ovog Zakona. Kazne mogu biti izrečene u iznosima koji su određeni Prekršajnim zakonom („NN“ 107/2007) i to za pravnu osobu od 500.000,00 do 1.000.000,00 kuna, a za odgovornu osobu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

Članak 23.

U prijelaznim i završnim odredbama određuje se obveza središnjim tijelima državne uprave da u roku od šest mjeseci predlože Vladi Republike Hrvatske sektore kritičnih infrastruktura iz njihovog djelokruga, s obrazloženjem njihove kritičnosti.

Članak 24.

Ovim člankom propisuje se rok za donošenje Pravilnika o metodologiji za analizu rizika.

Članak 25.

Ovim člankom utvrđuje se rok za donošenje sektorskih mjerila.

Članak 26.

Ovim člankom uređuje se stupanje na snagu ovog Zakona.